

Rahho so Ello-Asfemele. Ja et so Barratt-
dusse Haffatus, mis Digussega sadud, kül
essiti pissut olleks, süski saaks so wiinne
Põlli wägga kossuma. Küssi sedda agga
endise Põlwe Rahwa Käest, ja wõtta Wan-
nematte Luggu hästi järrele arwada, need
woiwad sind sedda õppetada, sest meie olle-
me alles nored ehk hillised. — Jummal ei
põlga sedda mitte ärra, kes täieste wag-
ga; agga Tiggedatte kätte ei hakka ta kin-
ni, neid ülestõsta.

§. 355. Se olli sel Mehhel üks ruumal
Mõtte, et ta arwas, et ühhe Waggasse üh-
tegi Hädda sin Ma peäl ei woiks putuda,
ja et se olleks keigesuallusem Jummalale ees,
kedda temma Nisti ja Willesust panneb
kandma Ma-ilmas. Job moistis parre-
minne, et Jummalal mitmesuggune pühha
Nou woib olla ta Tede ja Teggude jures;
sepärrast ütles temma: Se keik tean ma
muidegi ja tõeste ärra, et se nenda on; ja
kui

kuida peaks üks waene Jumminenne ennast
õigeks arwama Jummalale ette; ehk mis
ta sest saaks, kui temmal se Meel olleks,
Jummalale waidelda, sellega, kes tartja
wägger Nimmis potest, kes Mäed Asse-
melt woib ärratõsta, ja Maad liikuma
panneb omma Paigast ärra kes suri Asjo-
teeb, mis ei wo ärramoista, ja Jummeas-
jo, mis ei wo ärraarwata.

§. 356. Kui ma tabaksin õige olla (üt-
les Job weel), siis moistaks mo omma
Su mind hakka, ja kui ma ommast Me-
lest täieste wagga olleksin, siis ma ei peaks
omma Hinge mitte tundma, ehk ma peaks
sin omma Ello ärrapõlgama — Sest
Jummal ei olle mitte Mees kui minna, et
ma temmale woiksin wastada, ja et meie
teine teisega woiksimine Kohtus käia, egga
olle ka Wahhemeest, kes omma Kät meie
mollematte wahhele panneks ja meid lah-
butaks. Saatko agga Jummal omma